

Sygn. akt IV U 383/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2018r. w S.

odwołania M. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. Ł. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2018r.

Sygn. akt IV U 383/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy M. Ł. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1383) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. 48 poz. 43 ze zm.), albowiem wnioskodawca nie wykazał 15 -letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999r.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. Ł., który wnosił o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony twierdził, że w latach 1978-1998 pracował jako mechanik pojazdów samochodowych m.in. w Spółdzielni (...) w W..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Zakład argumentował, że ubezpieczony nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. Ł. urodzony (...), złożył w dniu 29 stycznia 2018r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie zeznań świadków oraz przedłożonych dokumentów pracowniczych, tj. świadectw pracy organ rentowy przyjął, że na dzień 1 stycznia 1999r. M. Ł. wykazał 25 -letni staż ubezpieczeniowy uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym rodziców. Do okresów pracy w warunkach szczególnych ZUS zaliczył ubezpieczonemu 4 lata i 1 miesiąc, który to okres został wykazany świadectwem pracy w szczególnych warunkach. Inne okresy zatrudnienia nie zostały udokumentowane w formie świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Powyższe ustalenia stały się podstawą do wydania przez ZUS decyzji z dnia 18 kwietnia 2018r., na mocy której odmówiono wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 32 a.e.).

Na rozprawie ubezpieczony popierał odwołanie i wnosił o zaliczenie okresów zatrudnienia od 1978r. do 1998r. na stanowisku mechanika pojazdów ciężarowych.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony podjął zatrudnienie w Spółdzielni (...) w W. w charakterze mechanika samochodowego. Praca ubezpieczonego na tym stanowisku polegała na naprawianiu pojazdów ciężarowych. Były to głównie samochody marki S. i J.. Naprawy odbywały się kanałach naprawczych. Pracę mechanika ubezpieczony świadczył w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony (akta osobowe). Od 1 kwietnia 1981r. mechanicy zatrudnieni w (...) w W. zostali przeniesieni do (...) Spółdzielni (...) w W., tym również ubezpieczony, na stanowisko mechanika pojazdów ciężarowych. M. Ł. wykonywał te same czynności naprawcze, co w (...) w kanałach naprawczych (zeznania świadka K. M. i Z. N.). Naprawiał skrzynie biegów, wykonywał remonty zawieszenia, a także prace związane z wymianą oleju silnikowego. Sporadycznie wykonywał prace poza kanałem naprawczym. Od 1 stycznia 1986r. nastąpiły zmiany organizacyjne polegające na tym, iż pracowników transportu przejął Zakład o nazwie (...). Wśród pracowników przejętych przez ten Zakład znajdował się również ubezpieczony. Pracę mechanika wykonywał w tym samym miejscu, co poprzednio. Ubezpieczony wykonywał również te same czynności naprawcze samochodów ciężarowych. W dniu 8 grudnia 1989r. nastąpiły kolejne zmiany organizacyjne polegające na tym, iż pracownicy transportu zostali przejęci przez Spółdzielnię (...) w W. (umowy o pracę k.15-16 akt osobowych). M. Ł. pracował jako mechanik pojazdów ciężarowych do 30 listopada 1994r. W okresie od 1 grudnia 1994r. do 30 listopada 2017r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych u przedsiębiorcy D. C. (akta osobowe). Okres od 1 grudnia 1994r. do 31 grudnia 1998r. został zaliczony przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnych, ponieważ pracodawca wystawił stosowne świadectwo pracy.

W ocenie Sadu Okręgowego, poczynione ustalenia pozwalają na przyjęcie, iż w okresie od 27 października 1978r. do 30 listopada 1994r. ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych, jako mechanik pojazdów ciężarowych wykonujący swoją pracę w kanałach remontowych w rozumieniu poz.16 Dział XIV załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.(Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43). Zdaniem Sądu, dowody w postaci dokumentów z umów o pracę i świadectw pracy, a także zeznań ubezpieczonego i świadków dają podstawę do oceny, iż ubezpieczony będąc zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, jako mechanik samochodowy w Spółdzielni (...) w W., (...) Spółdzielni (...) w W., a następnie w (...) i Spółdzielni (...). M. Ł. wykonywał cały czas ten sam rodzaj pracy, tj. naprawiał samochody ciężarowe, których główne podzespoły były dostępne jedynie od strony podwozia. Były to jego podstawowe czynności, prace poza kanałem naprawczym wykonywał sporadycznie. Czynności te ubezpieczony wykonywał, jak zeznał do końca listopada 1994r. Doliczając okresy zatrudnienia w wymienionych jednostkach spółdzielczych do 27 października 1978r. do 30 listopada 1994r. do okresu zaliczonego przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnych, tj. 4 lata i 1 miesiąc. Sąd ustalił, że wnioskodawca M. Ł. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 20 letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych. Spełnił zatem, w dacie złożenia wniosku o emeryturę przesłanki z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z art. 32 ust. 1 tejże ustawy oraz w zw. z § 2 ust. 1, § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury w wieku obniżonym od daty złożenia wniosku, tj. od 1 stycznia 2018r.

Powyższe, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.